

ಶೂಲದಿಂದ ಮಹರ್ಷಿಯನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಪುನಃ ಪುನಃ ಮಾಡಿದರು.

ಇಲ್ಲ..

ಸಾಧ್ಯವೇ ಆಗಲಿಲ್ಲ..

ಮಹರ್ಷಿಯ ಬಿಡುಗಡೆಗೆ ಇನ್ನು ಉಳಿದಿರುವ ಒಂದೇ ಒಂದು ಮಾರ್ಗವೆಂದರೆ ಶೂಲದ ವಿಚ್ಛೇದ. ಮಹರ್ಷಿಯ ಶರೀರದ ಒಳಗೆ ಹೊಕ್ಕಿರುವ ಶೂಲದ ಭಾಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಶೂಲದ ಬುಡವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುವುದು.

ರಾಜಭಟ್ಟರಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಅರಸನಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿಸಿಕೊಂಡ.

ಮಹರ್ಷಿಗಳೇ..ನಮಗೆ ಅನ್ಯ ಮಾರ್ಗ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ ಅರಸ ವಿನೀತನಾಗಿ ಮಹರ್ಷಿಯನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡ: ತಾವು ಅನುಮತಿ ನೀಡಿದರೆ ತಮ್ಮ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕಿರುವ ಶೂಲದ ಭಾಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದ ಭಾಗವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಹಾಕುವಂತೆ ರಾಜಭಟ್ಟರಿಗೆ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ

ಅದೇ..ಹೇಳಿದನಲ್ಲ.. ಶೂಲಕ್ಕೆ

ಏರಿಸಿದವನೂ ನೀನೇ; ಅದನ್ನು ನನ್ನ ದೇಹದಿಂದ ಬೇರ್ಪಡಿಸಿ ಬೇಕಾದವನೂ ನೀನೇ ನಗುತ್ತಾ ಅಂದ ಮಾಂಡವ್ಯ. ಆದರೆ, ಅದು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭ ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ. ಈ ಶೂಲ ನನ್ನ ಶರೀರವನ್ನು ಹೊಕ್ಕಿದೆ; ನನ್ನ ಅಪರಾಧ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಸದಾ ಜಾಗೃತಗೊಳಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ನೀನು ತುಂಡರಿಸಬಹುದಷ್ಟೇ. ಪೂರ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ತೆಗೆಯಲಾರೆ.

ಮಹರ್ಷಿಯ ಶರೀರದ ಒಳಗೆ ಹೊಕ್ಕಿದ್ದ ಶೂಲದ ಭಾಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಶೂಲದ ಬುಡವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕತ್ತರಿಸಿ ತೆಗೆದರು ರಾಜಭಟ್ಟರು.

ಇದು ತನಕ ತಾವು ಮಾಂಡವ್ಯ ಎನ್ನುವ ಅಭಿದಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಿರಿ. ಇಂದು ಈ ಶೂಲಾಗ್ರ ಆಣೆ ನಿಮ್ಮ ಶರೀರದಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿದಿದೆ. ಇನ್ನು ಯಾವತಕ್ಕ ಇದು ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿದಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ತಾವು ಆಣೆಮಾಂಡವ್ಯ ಶೂಲಾಗ್ರ ಸಹಿತರಾದ ಮಾಂಡವ್ಯ ಅಂದು ರಾತ್ರಿಯ ವೇಳೆ ಮಹರ್ಷಿಯನ್ನು ಕಾಣಲು ಪಕ್ಷಿರೂಪವಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದ ಮಹರ್ಷಿಗಳು ಇಂದು ತಮ್ಮ ನಿಜರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಅಂದರು.

ಆಣೆಮಾಂಡವ್ಯ ಋಷಿಗಳೇ ನಮಿಸಿದ.

ಮಹಾರಾಜನನ್ನೂ, ಆತನ ಪರಿವಾರವನ್ನೂ ಹರಸಿದ.

ನಡೆದ.. ತನ್ನ ತಪೋವನದತ್ತ ನಡೆದ ಅಣೆಮಾಂಡವ್ಯ.

ತಪೋನಿರತನಾದ ಆಣೆಮಾಂಡವ್ಯ ನ ಮನಸ್ಸು ಸಂಪೂರ್ಣ ತಪದತ್ತ ನಡಲಿಲ್ಲ.

ಈ ಶೂಲಾಗ್ರ ನನ್ನನ್ನು ಅಂಟಿಕೊಂಡಿದೆ.ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದರೂ ಏನು? ಯಾವ ತಪ್ಪಿಗಾಗಿ ನನಗೆ ಈ ಬಗೆಯ ಶಿಕ್ಷೆ? ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿಕೊಂಡ ಆಣೆಮಾಂಡವ್ಯ ಹಲವು ಬಾರಿ.

‘ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರಿಸಲು ಯಮನೇ ಸಮರ್ಥ. ನನ್ನ ಅನುಮಾನವನ್ನು ಆತನೇ ಪರಿಹರಿಸಬಲ್ಲ ಪರಿಹರಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಪರಿಹರಿಸಲೇಬೇಕು ತಪವನ್ನು ತೊರೆದ ಆಣೆಮಾಂಡವ್ಯ ನೇರವಾಗಿ ನರಕಲೋಕದತ್ತ ಸಾಗಿದ.

ಆಣೆಮಾಂಡವ್ಯ ಯಮಧರ್ಮನನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ: ‘ನನಗೆ ತಿಳಿಯದೇ ಆದ ಯಾವ ಮಹಾಪರಾಧದ ಕಾರಣವಾಗಿ ನಾನಿಂದು ಈ ಶೂಲದ ಯಾತನೆಯನ್ನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ ಯಮಧರ್ಮರಾಯ?

ಯಮಧರ್ಮ ಹೇಳಿದ:

‘ನೀನು ಪತಂಗಗಳ ಪೃಷ್ಠಭಾಗಕ್ಕೆ ಹುಲ್ಲಿನ ಕಡ್ಡಿಯಿಂದ ಚುಚ್ಚಿ ತೊಂದರೆ ಪಡಿಸಿದುದೇ ಇಂದು ನೀನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವ ನಿರಂತರ ಯಾತನೆಗೆ

ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಧರ್ಮ ರಹಸ್ಯವೇನೆಂದರೆ ದಾನ ಮಾಡಿದ ವಸ್ತುವು ಅತ್ಯಲ್ಪವಾದರೂ ಸಹ ಅದರ ಫಲವು ಹೆಚ್ಚುಪಾಲು ಸಿಕ್ಕುವಂತೆ, ಮಾಡಿದ ಪಾಪವು ಅಲ್ಪವಾದರೂ ಅದರ ಪ್ರತಿಫಲವು ನೂರ್ಮಡಿಯಾಗಿ ಬಹಳ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ.

ಯಮಧರ್ಮನ ಈ ಉತ್ತರದಿಂದ ಆಣೆಮಾಂಡವ್ಯನಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಜೊತೆಗೆ ಪತಂಗಿಗಳಿಗೆ ಓಡೆ ನೀಡಿದ್ದರ ಸ್ಮರಣೆಯೂ ಆತನಿಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ.

ಮತ್ತೆ ಆತ ಯಮಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ ತುಸು ಗಡುಸಾದ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ: ಯಮಧರ್ಮರಾಯ, ನೀನು ಈಗ ಹೇಳಿದ ಪಾಪ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಾನು ಯಾವಾಗ ಮಾಡಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಹೇಳು’.

ಯಮಧರ್ಮ ನಸುನಗುತ್ತಾ ಹೇಳಿದ: ‘ನೀನು ಬಾಲಕನಾಗಿದ್ದಾಗ ಮಾಡಿದ ಅಪರಾಧ ಅದು’. ತನ್ನೆದುರು ಕುಳಿತಿರುವವ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಯಮಧರ್ಮ! ಧರ್ಮಜ್ಞ. ಧರ್ಮ ಸೂಕ್ಷ್ಮವನ್ನು ಬಲ್ಲವ. ಹೆಸರೇ ಧರ್ಮರಾಜ. ಅಂಥ ಧರ್ಮರಾಜನ ಎದುರೇ ಅಣೆಮಾಂಡವ್ಯ ಆ ಧರ್ಮಜ್ಞನಿಗೇ ಧರ್ಮದ ಮರ್ಮವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ: ‘ಯಮರಾಜ, ಹುಟ್ಟಿದ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಗಳ ಪರ್ಯಂತ ಮಾಡಿದ ಪಾಪವು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಪಾಪ ಎನ್ನಿಸದು. ಶ್ರುತಿ ಸ್ಮೃತಿಗಳೂ ಸಹ ಹುಟ್ಟಿದ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಮಾಡಿದ ಪಾಪವನ್ನು ಅಧರ್ಮ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಯವರೆಗೂ

ಬಾಲಕರಿಗೆ ಕಾರ್ಯಾ ಕಾರ್ಯ ವಿವೇಕವೇ ತಿಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಮೇಲಾಗಿ ನಾನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವ ಶಿಕ್ಷೆಯು ನಾನು ಗೃಹ ತಪ್ಪಿಗೆ ಸಮನಾದ ಶಿಕ್ಷೆ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯದೇ ಮಾಡಿದ ಅಲ್ಪಾಪರಾಧಕ್ಕಾಗಿ ನಿರಂತರ ಯಾತನೆಯನ್ನು ನಾನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕೇ?

ಆಣೆಮಾಂಡವ್ಯ ನ ಧ್ವನಿ ಇನ್ನೂ ಗಡುಸಾಯಿತು. ಹುಟ್ಟು ಗಂಟಿಕ್ಕಿತು. ಮುಖದಲ್ಲಿ ಕೋಪ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸಿತು.

‘ವಿವೇಚನೆ ಇಲ್ಲದೇ ಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ನೀನು ಮಾನವನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಬೇಕು. ನಾಲ್ಕನೆಯ ವರ್ಣದವಳು ಶೂದ್ರ ಸ್ತ್ರೀಯು ನಿನಗೆ ಜನ್ಮದಾತಳಾಗುವಳು’.

ತುಸು ಶಾಂತನಾಗುತ್ತಾ ಆಣೆಮಾಂಡವ್ಯ ಹೇಳಿದ: ಯಮಧರ್ಮ, ಇಂದಿನಿಂದ ನಾನು ನೂತನವಾದ ನಿಯಮವೊಂದನ್ನು ಮಾಡುವೆನು. ಅದನ್ನು ನೀನು ಮಾನ್ಯ ಮಾಡಲೇಬೇಕು.ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದೊಳಗಿನ ಬಾಲಕರು ಮಾಡಿದ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಅಧರ್ಮವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗದು. ಅರ್ಥಾತ್ ಅವರಿಗೆ ಪಾಪದ ಸೋಂಕೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳು ತುಂಬಿದ ನಂತರ ಮಾಡಿದ ಅಪರಾಧವು ಪಾಪ ಎನ್ನಿಸುವುದು. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಅಂತಹವರು ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಯೋಗ್ಯರಾಗುವರು’.

ಆಣೆಮಾಂಡವ್ಯ ನ ನೀತಿಯುಕ್ತ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡ ಯಮಧರ್ಮ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಏನು ಮಾಡಿಯಾನು! ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಅಣೆಮಾಂಡವ್ಯ ನೀಡಿದ ಶಾಪವನ್ನೂ ಪರಿಗ್ರಹಿಸಿದ; ಪರಿಗ್ರಹಿಸದೇ ಅನ್ಯ ಮಾರ್ಗವಾದರೂ ಆತನಿಗೆ ಎಲ್ಲಿತ್ತು? ಯಾವುದಿತ್ತು?

ಆಣೆಮಾಂಡವ್ಯ ನ ಶಾಪದ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಯಮಧರ್ಮನ ಒಂದು ಅಂಶ ದ್ವಾಪರಾಯುಗದಲ್ಲಿ ವಿದುರನಾಗಿ ಧರೆಯಲ್ಲಿ ಜನ್ಮ ತಾಳಿತು.